

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lucæ Opalenii. Marsalci Curiæ Regni Poloniæ. Seu
(Anagrammatice.) Pauli Næoceli De Officiis Libri Tres**

Opaliński, Łukasz

Amsterdami, 1668

Pars Capitis Secunda. In qua Amoris tres proprietates ostensæ: tum
singularum Commotionum qualitas, & efficacia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46825](#)

Multò
minus
malum
seu stul-
tum.

Affectibus, Perturbationibus, Passionibusquè multò magis commoveatur. Quippe, & ægrè consequi ac retinere potest, quæ extra ejus sunt potestatem; Et ut consequatur, habeatquè; tamen minimè quiescet: nempe, non in bono. Itaque & avida cupiditate inhiat bono, quo expleri nequit; & aversatur frustra id; quod non est malum. Deinde & irâ exæstuat: inquè audaciam impetu ruit: dum illi facile, bonum opinabile impeditur: & alternante spei metusquè fluctu agitatur: quatiturquè: dum adeo dubia & incerta petit. Denique aut effertur, vanâ breviquè lætitiâ, si contingat consequi, opinabile bonum; Aut tabescit dolore, si eo frustretur. Et hæc illi continua gravis, & infelix pugna est: *in animo decepto, & frustra quietem in falso bono querente.*

PARS CAPITIS SECUNDA.

*In qua Amoris tres proprietates ostensæ:
tum singularum Commotionum
qualitas, & efficacia.*

HAbes reclusum Commotionum fontem: Ex quo, et si facile qualitas petiti ac hauriri potest; tamen singulas separavitur amoris energiæ. Sed præmissâ prius explicatâquè breviter amoris energiâ: hæc enim probè intellecta, lucem Commotionibus istis confert.

Amo-

Amoris itaque prima proprietas est; ut se perfectius quamquam se quidpiam, perfectiusque appetat. *Etius appetit.*
 Bonum enim semper potius perfectiusque est, re, cuius bonum est: atque amor, non appetit nisi bonum: perfectius ergo appetit. Altera Proprietas; ut *amor amatur* rei uniat. Etenim uniuntur ea facile; *Unitum cum* quorum unum, & potest, & studet apprehendere: alterum item, & potest, & avet communicari. Tale autem est Amor & Bonum: unde coalescant in unum, est necesse. Tertia eaque summa Proprietas; *In ea quae* ut *Amor non uniat solum, sed etiam quam potest transmutet.* *Essentiæ enim annexa operatio est: Amoris vero Operatio;* dum se penitus linquit: & tota in amatum transit: ideò in illum, esse suum quodammodo transfert. Hinc vero consequitur hæc, quam dixi, transmutatio. Magna vero profusa ac mira, in hisce tribus, Amoris vis ac energia est, per quam (ut bene quidam nuper dixit;) *plus nobis datum est in eo, quod esse possumus, quam quod sumus.* Datur enim libera optio, ut quodammodo id sis; quod esse volueris: id fias; quod amaveris. Hæc non re, sed verbis, pauca de Amore.

Ad Commotiones transeo: primum- *Definitur* quæ ad Affectus: quorum primus est *Desiderium.* *De primus* *boni absentis Naturalis affectus,* *appetitio.* Propriè vocatur Affectus: quia *Desiderium* afficit

afficit intimè Voluntatem : *inest Amori* : ejus inseparabile accidens: & dum hîc vivitur , ob absentiam, nunquam se plenè impertientis boni, perpetuum. Est nempe motus animi , quo ille fertur , quo cunque fertur. *Si in verum bonum* ; etsi magno, placido id tamen facit conatu : *pleno spei* : ac jucundo. Appetit enim , quod Naturæ ejus convenit : quod eam explet : perficitquè. *Si verò fertur in bonum opinabile* ; quidquid agat , inutili anxietate , & curâ : irritum conatum sentiet : & agnoscet , se appetere , quod prava cupido suadet , reluctanti Naturæ , & invitæ. Alter Affectus oppositus Desiderio, est *Fuga* : id est mali imminentis abhorrentia. Si verè mali ; facilis esse potest , parato semper auxilio Dei, si invocetur. Sin illius, quod non est malum ; stulta : inanis : & frustra est.

Perturbationes. Sequuntur Perturbationes. Et primum *batio pri-* *Ira* : quæ est ; *Commotio animi aut resisten-*
ma Ira, *tis, aut pugnantis, in ea, quæ bonum im-*
pediunt. Meritò & propriè Perturbatio
vocatur: quippe ut plurimum inquieta ,
& turbata. *Initium sumit ab Indignatione:*
qua velut decernit; *comparans boni præ-*
stantiam, cum indignitate adversantis, ju-
stam pugnæ causam. Et hinc sumpto im-
petu , resistit malo, forti tolerantiâ : oppu-
gnat verò idem , *animosâ audaciâ.* Diffi-
cillimè modum patitur : quippe sœpè in-
citata :

Alter
Fuga.

citata: fervida: ardens. Et dum omni conatu renitur; nititurvè; moderationem, pusillanimitatem existimat. Si falsum bonum tuetur; aut in obstinatam pervicaciam vertitur: aut ad temeritatem proprumpit. Et victa angitur: in victoria sœvit: ac vindictam exercet.

Metus, est Perturbatio opposita: contrariaquè Iræ, ideoquè definitur: *Contra illa, quæ bono adversantur, resistendi detrectatio*: & certaminis fuga. Oritur ex opinione, phantasmate, ac imagine mali: quâ, si animus terretur; concidit: si verò modum teneat; rectèquè causam metus aestimet; & vereri sciet: & tutò aggredi. *Tertia Spes*: *Perturbatio*, *Spes*: nempe repræsentatio: & exinde velut odor quidam, in animo, successuri desiderii: qui illum extra se promovet: ideoquè perturbat. Ortum habet à possibilitate. Quæ si, certis firmisquè niti videatur signis, producit fiduciam: A qua curæ & laboris condimentum, conatusquè calcar. Modum si excedit; vana & Præceps est: & ludibrium sibi debet. Prona in illam magnanimitas. *Desperatio illi opposita*: id est, mali eventus, præsumpta opinio. Prodit ab animo pusillo: cui omnis difficultas magna, & insuperabilis videtur. Dum nimia; sœpe gravioris mali causa est; quam sit, quod putat eventum.

Ad

*Passio
prima
Gaudi-
um.*

*Altera
Dolor.*

Ad Commotionum illud genus venio,
quod Passiones vocavi. Inter eas primum
est *Gaudium*. Hoc dum plenum & immu-
tabile est ; *quies est*. Ergo non Motus, sed
potius *Pax & Fruitio*. Sed quoniam , (ut
dixi ;) tale in hac vita non contingit ; ideo
breve id , quod accidit aliquando, Com-
motionibus accensetur: *Quia nempe com-*
movet : dum continuò , & venit , & re-
cedit. Passio verò propriè vocatur , quia
in illo animus , non tam agit , quam re-
*cipit. Definio illud : *Usuram brevis fruiti-**
onis , velut possessi boni. Eget temperamen-
to : etiamsi oriatur ex vero bono : prout
ostendam ; cùm ad Præcepta Commoti-
onum veniam. Altera veraquè Passio est
*Dolor. Definitur : *Ex bono ; vel non obtento,**
vel amissio , sensus mali : Fréquens , & velut
proprius est , mortalis vitæ. Præcipue ,
prima sui parte : & quatenus non est com-
pos boni. Nec rejiciendus omnino vitan-
dusquè : quin immò proficuus salutaris-
què sàpè : dum Patientiæ , Pœnitentiæ ,
Modera- Resipiscientiæ causa est : prout ostendam ,
*tionis af- tertiat , quæ sequitur parte *metropolitana* deus.*
fectuum.

P A R S